

องค์ประกอบของระบบนิเวศ (Ecosystem Profile)

ในพื้นที่สำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพภูมิภาค Indo-Burma

ฉบับปรับปรุงปีพ.ศ. 2563

ฉบับสมบูรณ์
กันยายน 2563

บทสรุปผู้บริหาร

Critical Ecosystem Partnership Fund (CEPF)
ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องรักษาภูมิภาคที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางชีวภาพรวมทั้งเป็นภูมิภาคที่เกิดภัยคุกคามมากที่สุดในโลก ซึ่งเป็นที่รู้จักในนาม “พื้นที่สำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพ” (biodiversity hotspots) เกิดจากความริเริ่มร่วมกันขององค์กรต่างๆ อาทิ L’Agence Française de Développement, Conservation International, สหภาพยุโรป (EU), กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF), รัฐบาลญี่ปุ่น และธนาคารโลก.

วัตถุประสงค์พื้นฐานของ CEPF คือการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคประชาสังคม เช่นกลุ่มชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) สถาบันการศึกษา และองค์กรภาคเอกชน ในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่สำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ดังนั้นการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆเข้ากับแผนยุทธศาสตร์และโครงการต่างๆที่มีอยู่ของภาครัฐบาล รวมทั้งผู้ให้ทุนด้านการอนุรักษ์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการรับประกันความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ CEPF จึงส่งเสริมการทำงานของเครือข่ายพันธมิตรที่หลากหลาย รวบรวมทักษะความสามารถเฉพาะด้านต่างๆไว้ด้วยกัน และลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน การประสานความร่วมมือเพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์ สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ CEPF ได้ดำเนินการอยู่ คือการเตรียมการจัดทำยุทธศาสตร์ร่วมกันในประเด็น "องค์ประกอบของระบบนิเวศ" โดยพัฒนาขึ้นจากกระบวนการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์การลงทุนในช่วงระยะเวลาห้าปีด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์อย่างละเอียด

เอกสารฉบับนี้แสดงองค์ประกอบของระบบนิเวศที่สำคัญบริเวณภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma) ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่นอกเหนือพื้นที่ทางทะเลของประเทศกัมพูชา สปป. ลาว เมียนมาร์ ไทย และเวียดนาม รวมถึงพื้นที่บางส่วนทางตอนใต้ของประเทศจีน ภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma) ยังติดอันดับ 1 ใน 10 พื้นที่สำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งยังไม่มีพื้นที่อื่นใดมาแทนที่ได้ และยังเป็นหนึ่งในห้าอันดับแรกที่เผชิญกับภัยคุกคามมากที่สุดในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma) สามารถรองรับจำนวนผู้คนที่เข้ามาอยู่อาศัยมากกว่าพื้นที่สำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพแหล่งอื่นๆ และระบบนิเวศทางธรรมชาติที่ยังคงเหลืออยู่ก็ลดลงไปอย่างมาก ภายใต้แรงกดดันที่รุนแรงและเพิ่มมากขึ้นจากการสูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัย ความเสื่อมโทรมและการกระจายตัว

และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติมากเกินไป

การปรับปรุงข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศให้ทันสมัย

CEPF ได้มอบทุนสนับสนุนการทำงานให้แก่กลุ่มประชาสังคมในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo - Burma) ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 จากข้อเสนอแนะในรายงานข้อมูลองค์ประกอบระบบนิเวศที่พัฒนาขึ้นในปี พ.ศ. 2546 และฉบับปรับปรุงในปี พ.ศ. 2554 ทั้งนี้รายงานทั้งสองฉบับได้ผ่านกระบวนการปรึกษาหารือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างกว้างขวาง และมีการมอบทุนไปแล้วทั้งสิ้นกว่า 315 ทุน จนถึงปัจจุบัน

นับตั้งแต่มีการปรับปรุงข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศครั้งล่าสุด มีการเปลี่ยนแปลงมากมายตลอดระยะเวลา 9 ปี อาทิ การเปลี่ยนแปลงความรู้บางอย่างเกี่ยวกับสถานะของความหลากหลายทางชีวภาพที่มีความสำคัญระดับโลก รวมถึงชนิดพันธุ์ต่างๆ ที่ถูกคุกคามจากทั่วโลกและพื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญ (KBAs) เกิดการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติและความสำคัญสัมพัทธ์ของต้นเหตุที่ทำให้เกิดภัยคุกคามต่อความหลากหลายทางชีวภาพเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการเร่งอัตราการตัดไม้ทำลายป่า (ที่สูงอยู่แล้ว) โดยอัตราการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2562 เพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าเมื่อเทียบกับอัตราในช่วงปี พ.ศ. 2543-2553 **การสูญเสียถิ่นอาศัย**

และการใช้ประโยชน์มากเกินไปทำให้เกิดแรงกดดันต่อประชากรพืชและสัตว์มากขึ้น

โดยจำนวนชนิดพันธุ์ที่ได้รับการยอมรับว่าถูกคุกคามจากทั่วโลกใน IUCN Red List เพิ่มขึ้นมากกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2563 ในขณะที่เดียวกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเริ่มเห็นได้ชัดขึ้นในพื้นที่สำคัญต่างๆ เช่น อุณหภูมิเฉลี่ยสูงขึ้น รูปแบบปริมาณน้ำฝนเปลี่ยนไป ระดับน้ำทะเลเริ่มสูงขึ้น และมีการบันทึกเหตุการณ์สภาพอากาศรุนแรงบ่อยครั้งขึ้น แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทั้งสามปัจจัยนี้ 1.การเร่งการสูญเสียถิ่นอาศัย 2.การใช้ประโยชน์มากเกินไป และ 3.การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ล้วนเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดวิกฤตทางนิเวศวิทยาโดยมีนัยสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพ สุขภาพของมนุษย์ และการพัฒนาเศรษฐกิจ

ตลอดระยะเวลา 9 ปีที่ผ่านมา ยังมองเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ให้ภาคประชาสังคมในพื้นที่สำคัญด้วย

เนื่องจากพื้นที่ทางการเมืองที่มีให้กับภาคประชาสังคมยังคงถูกจำกัดและผู้บริจาคจากองค์กรระหว่างประเทศหลายรายซึ่งเป็นแหล่งสนับสนุนที่สำคัญขององค์กรภาคประชาสังคมได้ยุติโครงการในภูมิภาคลงจนในที่สุดก็มีหลักฐานเพิ่มเติมที่ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพ (หรืออย่างอื่น) ของแนวทางการอนุรักษ์ในรูปแบบที่แตกต่างกันซึ่งได้รับการทดสอบในพื้นที่สำคัญนี้ โดยนับตั้งแต่มีการเคลื่อนไหวของการอนุรักษ์สมัยใหม่เกิดขึ้นในช่วงต้นปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา รูปแบบและแนวทางด้านการอนุรักษ์ที่หลากหลายที่ส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพและความ เป็น อยู่ ที่ ดี ของ มนุษย์ ได้ แสดง ให้ เห็น ใน บริบท เฉพาะ ระดับ ที่ อ่อน ถิ่น แม้ว่าจะยังคงมีข้อจำกัดเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับระดับภัยคุกคามที่มีต่อผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่สำคัญที่แท้จริง

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จำเป็นต้องปรับปรุงข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศและยุทธศาสตร์การลงทุนให้ทันสมัย เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญประกอบการตัดสินใจลงทุนของ CEPF ในพื้นที่สำคัญระยะต่อไป ขั้นตอนนี้ได้ดำเนินการผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการทำงานที่กว้างขวางขึ้นซึ่งทำให้ผู้ให้ทุนที่สนใจสนับสนุนงานด้านการอนุรักษ์ที่นำโดยภาคประชาสังคมให้สามารถสร้างเป้าหมายและกลยุทธ์ร่วมกัน เพื่อตอบสนองต่อความสำคัญสูงสุดด้านการอนุรักษ์ โดยการใช้ประโยชน์จากโอกาสใหม่ๆที่เกิดขึ้นให้สอดคล้องกับการลงทุนจากรัฐบาลและผู้บริจาคอื่นๆที่กำลังดำเนินการอยู่

ข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยผ่านกระบวนการให้คำปรึกษาซึ่งประสานงานโดยฝ่ายเลขาธิการ CEPF ระหว่างเดือนพฤษภาคมพ.ศ. 2562 ถึงสิงหาคม พ.ศ. 2563 โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากกว่า 170 รายเข้าร่วมในกระบวนการดังกล่าว ไม่ว่าจะผ่านวิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อประเมินขั้นสุดท้าย การติดต่อทางอีเมลหรือการแสดงความคิดเห็นต่อฉบับร่าง ยิ่งกว่านั้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังได้เข้ามามีส่วนร่วมทางอ้อมด้วยการสนับสนุนที่มาของแหล่งเอกสารหลักที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ปรับปรุงข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศให้เป็นปัจจุบัน

CEPF Niche

ข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศจะนำเสนอภาพรวมของพื้นที่สำคัญในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma) ในแง่ของความสำเร็จในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและเศรษฐกิจสังคม นโยบายและบริบทของภาคประชาสังคม เป็นการกำหนดชุดการวัดผลของการอนุรักษ์ ทั้งในระดับชนิดพันธุ์ พื้นที่และแนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ และการประเมินภัยคุกคามที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพโดยตรง

ร ว ม ที่ ง ส า เ ห ตุ แ ล ะ ป ัจ จ ัย ที่ เ ป ็น ไป ได้ การวิเคราะห์สถานการณ์จะดำเนินการจนแล้วเสร็จหลังจากการประเมินการลงทุนด้านการอนุรักษ์ครั้งล่าสุด และการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จากนั้นข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศจะนำมาเชื่อมโยงเข้ากับยุทธศาสตร์การลงทุนที่สำคัญสำหรับผู้ให้ทุนที่สนใจสนับสนุนงานด้านการอนุรักษ์ที่นำโดยภาคประชาสังคม ยุทธศาสตร์นี้ได้รวมเอา CEPF niche ที่ทำให้การลงทุนสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นได้มากที่สุด โดยพื้นฐานแล้ว CEPF niche คือการแสดงให้เห็นถึงแนวทางในการตอบสนองต่อปัญหาการอนุรักษ์ที่สำคัญซึ่งกำลังเผชิญอยู่ในพื้นที่สำคัญนั้นๆ (เช่น การค้าสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย การพัฒนาไฟฟ้าพลังน้ำ การขยายตัวของเกษตรอุตสาหกรรมและเหมืองหินปูน) ซึ่งใช้ฐานจากศักยภาพของภาคประชาสังคมที่สามารถขยายไปยังพื้นที่อื่น ๆ ได้ จากการนำเอารูปแบบงานอนุรักษ์ที่ประสบความสำเร็จไปขยายผลการดำเนินการโดยภาคประชาสังคม ภาคเอกชนหรือบูรณาการเข้ากับโครงการต่างๆของรัฐบาล

CEPF niche สร้างขึ้นจากประสบการณ์จากการลงทุน ในโครงการ 2 ระยะแรก (พ.ศ. 2551-2556 และ พ .ศ . 2556-2563) โดยมุ่งเน้นไปยังแนวทางที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ ซึ่งเปลี่ยนจากโครงการนำร่องไปสู่การดำเนินการแทรกแซงระยะยาว ซึ่งผลลัพธ์จากการบูรณาการดังกล่าวได้นำไปสู่การดำเนินการในภาคเอกชนและนโยบายสาธารณะ จนเกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้น ด้วยความตระหนักว่าการลงทุนของ CEPF จะไม่สามารถตอบสนองต่อประเด็นการอนุรักษ์อย่างเต็มรูปแบบในพื้นที่ที่มีบทบาทสำคัญได้อย่างแท้จริง CEPF niche

จึงมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการขององค์กรภาคประชาสังคมซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าสูงสุดและเติมเต็มช่องว่างในภาพรวมของการสนับสนุนทุนเพื่อการอนุรักษ์จากผู้บริจาค

ยุทธศาสตร์การลงทุนร่วมกันเป็นทั้งความทะเยอทะยานและการบ่งบอกถึงระดับความท้าทายของงานอนุรักษ์ที่ยังคงเผชิญอยู่ในพื้นที่สำคัญในภูมิภาคอินโด-เบอรัมา (Indo – Burma) ในส่วนของจำนวนทรัพยากรที่จำเป็นเพียงพอในการสนับสนุนการทำงานภายใต้ทุกส่วนงานของยุทธศาสตร์ในช่วง 5 ปีข้างหน้า นี้ มีแนวโน้มที่จะต้องใช้ทรัพยากรเกินจำนวนที่ได้รับจากผู้ให้ทุนแต่ละรายในการลงทุนกับภาคประชาสังคม ด้วยเหตุนี้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ร่วมกันจะต้องประสานงานผ่านการประชุมตามปกติระหว่าง CEPF และผู้ให้ทุนอื่นๆ ภายใต้การอุปถัมภ์ของ Lower Mekong Funder Collaborative ในขณะที่ผู้ให้ทุนรายอื่นทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในภูมิภาคและพัฒนารูปแบบการลงทุนของตัวเอง

ขณะเดียวกัน CEPF ก็จะมีการพัฒนารูปแบบการลงทุนของตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน
เติมเต็มช่องว่างและใช้ประโยชน์จากโอกาสจากความร่วมมือ การทำงานร่วมกันเพื่อต่อยอดงานในอนาคต

ลำดับความสำคัญทางชีววิทยาเพื่อการลงทุน Biological Priorities for Investment

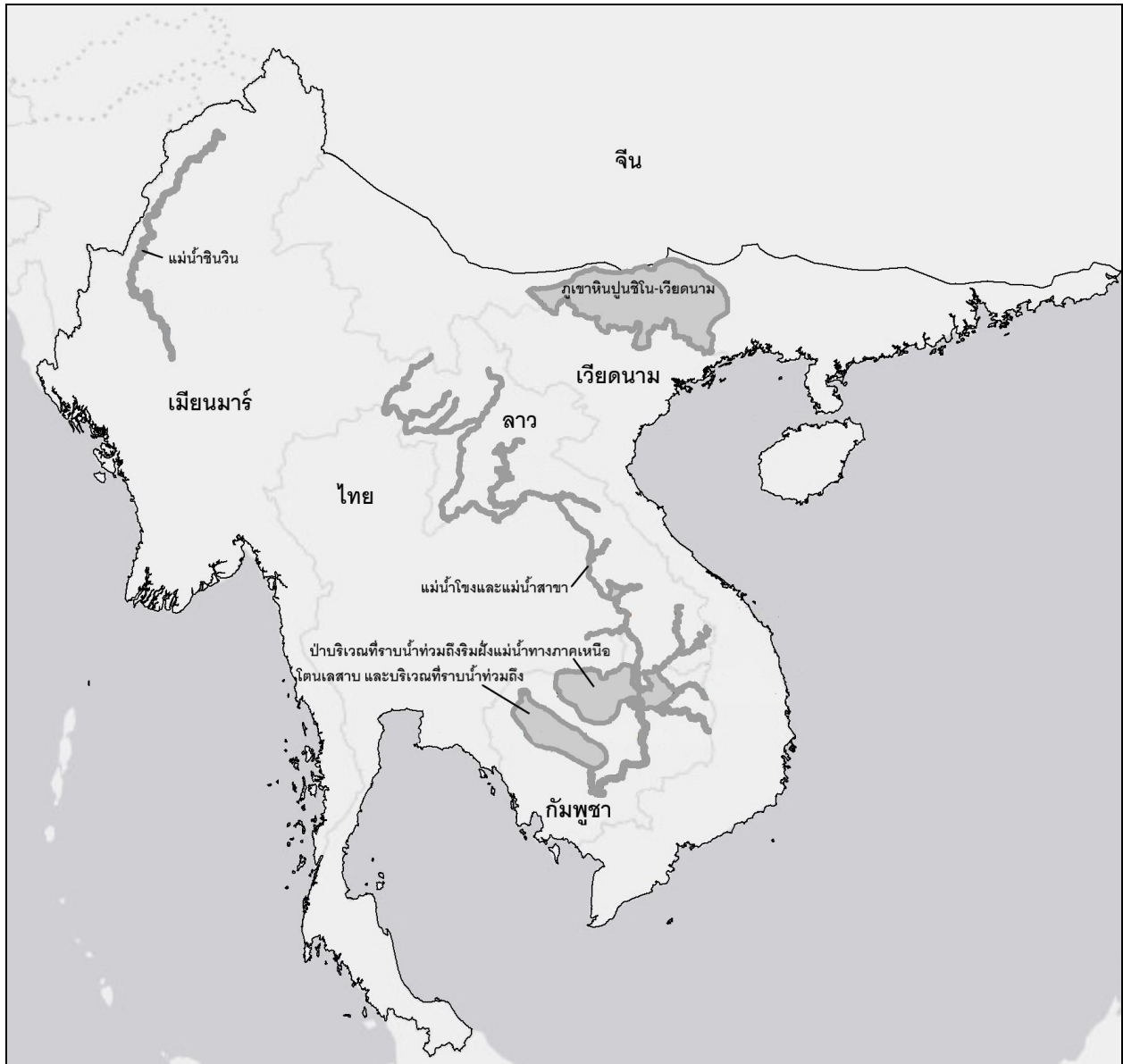
พื้นฐานทางชีววิทยาเพื่อการลงทุนของ CEPF ในพื้นที่สำคัญในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma)
นั้น มาจากผลลัพธ์ที่ได้จากการอนุรักษ์ อาทิ กลุ่มของชนิดพันธุ์ในเชิงปริมาณ
พื้นที่และแนวเชื่อมต่อระบบนิเวศจะต้องได้รับการอนุรักษ์เพื่อลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพของโลก
ผลลัพธ์ที่ได้จากการอนุรักษ์ในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma)
ถูกกำหนดขึ้นในระหว่างการจัดทำข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศฉบับแรกและจากฉบับปรับปรุงในปี พ.ศ.
2554 และในช่วงเวลาระหว่างการปรับปรุงฉบับปัจจุบัน
ผลลัพธ์ที่ได้จากการอนุรักษ์ได้รับการแก้ไขอีกครั้งเพื่อสะท้อนข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับสถานะของชนิดพันธุ์
พื้นที่และแนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ เพื่อเอื้อให้การลงทุนโดย CEPF และผู้ให้ทุนอื่น ๆ
ถูกจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ที่ได้จากการอนุรักษ์ได้รับการจัดลำดับความสำคัญโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน
รวมถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการอนุรักษ์และโอกาสในการเพิ่มศักยภาพงานอนุรักษ์ที่กำลังดำเนินการ
อยู่

ผลลัพธ์ที่ได้จากบัญชีรายชื่อชนิดพันธุ์เพิ่มขึ้นจาก 754 ในปี พ.ศ. 2554 เป็น 1,298 ในปี พ.ศ. 2563
สะท้อนให้เห็นว่าสายพันธุ์ที่ถูกคุกคามทั่วโลกมีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการจาก IUCN
Red List ชนิดพันธุ์ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นมากที่สุดในกลุ่มสัตว์เลื้อยคลานและปลา ซึ่งใกล้เคียงกับการประเมิน
comprehensive Red List ที่ดำเนินการเสร็จสิ้นในช่วงรอยต่อก่อนเริ่มโครงการใหม่
ส่วนผลลัพธ์ที่ได้จากบัญชีรายชื่อพื้นที่เพิ่มขึ้นจาก 509 แห่ง เป็น 555 แห่ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการกำหนดเกณฑ์
Key Biodiversity Areas (KBAs) แบบใหม่
รวมถึงระบบนิเวศน้ำจืดในกลุ่มน้ำโขงและระบบนิเวศหินปูนในประเทศพม่า
นอกจากนี้ผลลัพธ์ที่ได้จากบัญชีรายชื่อพื้นที่ 555 แห่งดังกล่าว ครอบคลุมพื้นที่รวมทั้งสิ้นประมาณ 390,000
ตารางกิโลเมตรหรือ 16 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่สำคัญทั้งหมด (2.3 ล้านตารางกิโลเมตร)
ส่วนผลลัพธ์ที่ได้จากบัญชีรายชื่อแนวเชื่อมต่อระบบนิเวศยังคงค่อนข้างคงที่โดยมีจำนวน 65 แห่ง ในปี พ.ศ. 2563
เมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 66 แห่ง

พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ 5 แห่ง ได้รับการจัดลำดับความสำคัญเพื่อการลงทุนด้านการอนุรักษ์ จากจำนวนทั้งหมด 66 แห่ง ซึ่งทั้งหมดได้รับการคัดเลือกให้เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศทั้ง 5 แห่งนี้แล้ว เครือข่ายถ้ำหินปูน KBAs ทั้ง 24 แห่ง ในพม่ายังถูกระบุว่ามีความสำคัญทางภูมิศาสตร์เพื่อการลงทุน พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศทั้ง 5 แห่ง และเครือข่ายถ้ำหินปูน KBAs ดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่รวมกันจำนวน 120,623 เฮกตาร์ คิดเป็น 5 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในพื้นที่สำคัญ เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพื้นที่สำคัญเหล่านี้ลดลงอย่างมาก เนื่องจากการลำดับความสำคัญทางภูมิศาสตร์ของข้อมูลองค์ประกอบระบบนิเวศในปีพ.ศ.2554 ซึ่งเคยครอบคลุมพื้นที่ถึง 786,551 เฮกตาร์ หรือประมาณ 34 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่สำคัญ ทั้งนี้ เนื่องจากมีการให้ความสำคัญกับสภาพทางภูมิศาสตร์ในเมียนมาร์มากขึ้น จากพื้นที่ทั่วประเทศถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศหนึ่งเดียว และเครือข่ายพื้นที่เดียว นอกจากนี้พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศบนเทือกเขาไหล่ออกถูกลดระดับความสำคัญลงและแทนที่ด้วยพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศป่าน้ำหลากตามฤดูกาลบริเวณที่ราบทางตอนเหนือที่มีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกัน

ในกรณีความสำคัญด้านอนุกรมวิธานเพื่อการลงทุน มีการคัดเลือกสัตว์มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามทั่วโลก จำนวน 136 ชนิดให้เป็นชนิดพันธุ์ที่มีความสำคัญ โดยประกอบไปด้วยสัตว์เลื้อยคลาน 39 ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 34 ชนิด ปลา 31 ชนิด และนก 27 ชนิด ในขณะที่มีสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำเพียง 5 ชนิด ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการอนุรักษ์ที่เน้นเฉพาะชนิดพันธุ์พิเศษเท่านั้น ชนิดพันธุ์ที่มีความสำคัญประกอบด้วย เต่า 28 ชนิด สัตว์ในตระกูลลิง 15 ชนิด และสัตว์กีบเท้า 10 ชนิด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงภัยคุกคามระดับสูงที่เกิดขึ้นกับชนิดพันธุ์ทุกกลุ่ม เนื่องจากการใช้ประโยชน์มากเกินไป ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับแรงหนุนจากความต้องการค้าสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศที่สำคัญเพื่อการลงทุนของ CEPF ในภูมิภาค Indo-Burma

หมายเหตุ: ส่วนที่ไม่ปรากฏบนแผนที่นี้คือ ถ้ำหินปูนในประเทศเมียนมาร์ (Myanmar Limestone Karst) ซึ่งเป็นเครือข่ายพื้นที่เล็กๆ ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ พื้นที่ดังกล่าวนี้มีขนาดเล็กเกินไปที่จะแสดงบนแผนที่มาตราส่วนนี้

บัญชีรายชื่อชนิดพันธุ์ที่สำคัญ มีจำนวนลดลงจาก 152 ชนิด จากการจัดจำแนกระหว่างการปรับปรุงข้อมูลระบบนิเวศในปี พ.ศ. 2554 ทั้งนี้ เนื่องจากประสิทธิภาพการลงทุนในระยะเวลาที่ผ่านมา

ชนิดพันธุ์ที่สำคัญดังกล่าวไม่ได้ถูกจัดไว้ในยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการอนุรักษ์พันธุ์พืชที่ถูกคุกคามทั่วโลกในพื้นที่สำคัญในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma) แต่สำหรับโครงการใหม่ในระยะนี้ CEPF จะมุ่งเน้นไปที่การอนุรักษ์ในพื้นที่โดยปรับใช้แนวทางระบบนิเวศซึ่งน่าจะเป็นยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการอนุรักษ์พันธุ์พืช

ลำดับความสำคัญจำเพาะเพื่อการลงทุน Thematic Priorities for Investment

ลำดับความสำคัญจำเพาะเพื่อการลงทุนด้านการอนุรักษ์ในพื้นที่สำคัญถูกกำหนดผ่านกระบวนการปรึกษาหารือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอาศัยการวิเคราะห์พื้นฐานของภัยคุกคามหลักต่อความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่สำคัญและสาเหตุของปัญหาการจัดการลำดับของภัยคุกคามในภาพรวมแล้วไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักจากกระบวนการปรึกษาหารือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระหว่างการปรับปรุงข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศในปี 2554 ผลจากกระบวนการปรึกษาหารือทั้งสองครั้งพบว่า ภัยคุกคามอันดับต้น ๆ ได้แก่ การล่า การค้า และ การบริโภคน้ำมัน และ เกษตรอุตสาหกรรม ขณะที่โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ถูกจัดให้เป็นภัยคุกคามลำดับที่ 3 ในการจัดกระบวนการทั้ง 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2554 ภัยคุกคามถูกจำแนกให้แคบลง เช่น เชื้อรา ไฟฟ้าพลังน้ำ คำจำกัดความนี้ได้ถูกนำไปขยายความเป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (เขื่อน ถนน ท่าเรือ ฯลฯ) โดยปี พ.ศ. 2562 ได้สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของโครงการไฟฟ้าพลังน้ำขนาดใหญ่ที่ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ที่ตัวเขื่อนเท่านั้น แต่รวมถึงถนนหนทางต่างๆ วิศวกรรมแม่น้ำสำหรับการเดินเรือ สายน้ำสัญญาณ และส่วนต่อเติมโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ในการจัดกระบวนการทั้ง 2 ครั้ง ยังพบว่าภัยคุกคาม 5 อันดับถัดไป ได้แก่ การตัดไม้ ความเข้มข้นและการขยายตัวเพิ่มขึ้นของเกษตรกรรมรายย่อย และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นภัยคุกคามระลอกต่อไปในแง่ของความรุนแรงในภาพรวม

เพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามเหล่านี้และภัยคุกคามอื่นๆ และเพื่อเริ่มต้นการแก้ไขสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง จึงมีการปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การลงทุน 5 ปีขึ้น ทั้งนี้แนวทางยุทธศาสตร์ 11 ประการยังคงอยู่ โดยมีการปรับเปลี่ยนบางอย่าง ตัวอย่างเช่น แนวทางยุทธศาสตร์ที่ 2

ซึ่งเกี่ยวกับการค้าสัตว์ป่าผิดกฎหมายได้รับการแก้ไขเพื่อสะท้อนให้เห็นว่าการสนับสนุนเงินช่วยเหลือที่นำมาลงทุนในพื้นที่นี้สามารถทำให้เกิดการลดความเสี่ยงการเกิดโรคระบาดจากสัตว์ รายการการลงทุนที่สำคัญ 38 รายการ

ที่รวบรวมไว้ในข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศปี พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นเป็น 45 รายการ มาจากประสบการณ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้เสนอแนวทางการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดร่วมกับการถอดบทเรียนที่ได้จากโครงการที่ผ่านมา

แนวทางยุทธศาสตร์ 6 ใน 11 ยุทธศาสตร์ จากแนวทางยุทธศาสตร์ทั้งหมดถูกรวบรวมไว้แล้วใน CEPF investment niche แนวทางยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยการลงทุนที่สำคัญ 23 รายการ จาก 45 รายการ ในแนวทางยุทธศาสตร์ทั้งหมด โดยมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายความเข้มแข็งของกองทุนซึ่งช่วยสนับสนุนโดยตรงต่อวัตถุประสงค์ในระดับโลก ขณะเดียวกันก็ช่วยส่งเสริมยุทธศาสตร์การลงทุนของผู้ให้ทุนรายอื่นด้วย

แนวทางยุทธศาสตร์และการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma)

แนวทางยุทธศาสตร์	การลงทุนที่สำคัญ
องค์ประกอบที่ 1 การอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ที่สำคัญ	
1. การปกป้องสายพันธุ์ที่ถูกคุกคามทั่วโลกโดยการลดภัยคุกคามที่สำคัญ (CEPF niche)	1.1 จัดทำโครงการอนุรักษ์ระยะยาวสำหรับกลุ่มประชากรหลักของชนิดพันธุ์ที่สำคัญ
	1.2 การสร้างประชากรของชนิดพันธุ์ที่สำคัญในธรรมชาติให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ตามแนวทางปฏิบัติสากล
	1.3 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่ถูกคุกคามทั่วโลกซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับสถานะและการกระจายพันธุ์ให้ดีขึ้น
	1.4 งานวิจัยและแหล่งทุนนวัตกรรมนำร่องเพื่อการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์
	1.5 ให้การสนับสนุนนักอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ในระดับชุมชนเพื่อดำเนินการจัดจำแนกชนิดพันธุ์ที่สำคัญในท้องถิ่น

<p>2. ลดความเสี่ยงโรคระบาดจากสัตว์โดยลดการค้าและการบริโภคที่ผิดกฎหมายและภัยคุกคามต่อสัตว์ป่า [CEPF niche]</p>	<p>2.1 สนับสนุนหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเพื่อช่วยแก้ไขสถานการณ์เครือข่ายการค้าสัตว์ป่าระดับสูงโดยการส่งเสริมการประยุกต์ใช้แนวปฏิบัติที่ระดับโลกเพื่อการสืบสวนข่าวกรองและผู้ให้ข้อมูล</p>
	<p>2.2 อำนวยความสะดวกในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการค้าสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมายตลอดจนภาคส่วนอื่นๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางสุขภาพหนึ่งเดียว (One Health Approach)</p>
	<p>2.3 ทำงานร่วมกับเอกชนและรัฐวิสาหกิจโดยเน้นเฉพาะด้านโลจิสติกส์และสื่อออนไลน์เพื่อลดการเกี้ยวโยงกับค้าสัตว์ป่า</p>
	<p>2.4 สนับสนุนการรณรงค์ที่ตั้งเป้าหมายเพื่อลดความต้องการและขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจจับและรายงานอาชญากรรมสัตว์ป่า</p>
	<p>2.5 สร้างความเข้าใจและสนับสนุนการดำเนินการในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างความหลากหลายทางชีวภาพกับสุขภาพของมนุษย์ รวมถึงการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพที่เป็นเหตุให้เกิดโรคระบาดจากสัตว์</p>

องค์ประกอบที่ 2: การป้องกันรักษาและการดูแลพื้นที่ที่มีความสำคัญ	
3. เสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการในพื้นที่ คุ้มครองเพื่อเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ พื้นที่สำคัญ	3.1 สนับสนุนการใช้เครื่องมือและมาตรฐานระดับโลกเพื่อการจัดการพื้นที่คุ้มครองโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดซึ่งปรากฏอยู่ในนโยบายระดับชาติ
	3.2 พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองสำหรับผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่คุ้มครองภายในสถาบันการศึกษาในประเทศและหน่วยงานที่อื่น ๆ ที่มีศักยภาพ
	3.3 นำร่องการมีส่วนร่วมโดยตรงขององค์กรภาคประชาสังคมในการจัดการพื้นที่คุ้มครองและจัดทำเอกสารแนวปฏิบัติที่ดี
	3.4 สนับสนุนการนำเอาผลจากการใช้เครื่องมือและมาตรฐานระดับโลกในการจัดการพื้นที่คุ้มครองแบบปรับได้และการจัดทำงบประมาณ
4. ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์และจัดการพื้นที่ที่มีความสำคัญ [CEPF niche]	4.1 สนับสนุนชุมชนในการวิเคราะห์ปัญหาการอนุรักษ์และแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับสิทธิและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
	4.2 นำร่องขยายและพัฒนากลไกความยั่งยืนสำหรับป่าชุมชน ประมงชุมชน และพื้นที่คุ้มครองที่จัดการโดยชุมชนผ่านกระบวนการที่นำโดยชุมชนอย่างแท้จริง
	4.3 พัฒนากลไกการจัดการร่วมกันสำหรับพื้นที่คุ้มครองที่ช่วยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแนวเขต การจัดการและกำกับดูแล
	4.4 แก้ไขข้อกำหนด KBA ในพื้นที่ที่สำคัญโดยใช้มาตรฐาน KBA ที่ปรับปรุงใหม่
	4.5 ดำเนินการประเมินผลกระทบของโครงการโดยบุคคลที่สามในพื้นที่ที่มีความสำคัญ
5. สร้างความเข้มแข็งให้กับการอนุรักษ์ความ หลากหลายทางชีวภาพโดยการส่งเสริม การดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนและแรงจูงใจสำหรับ ชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่สำคัญ	5.1 ส่งเสริมโครงการเพื่อการดำรงชีวิตที่ยั่งยืนที่แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงการดำรงชีวิตและการปรับปรุงกิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคมกับผลลัพธ์การอนุรักษ์ในพื้นที่ที่มีลำดับความสำคัญและจัดทำเอกสารเพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติและบทเรียน
	5.2 พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในพื้นที่ที่สำคัญ

องค์ประกอบที่ 3: การเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถในการเชื่อมโยงและการฟื้นตัวเชิงนิเวศน์	
<p>6. แสดงให้เห็นแนวทางที่ถูกระดมทุนขึ้นเพื่อการบูรณาการความหลากหลายทางชีวภาพและนิเวศบริการ</p> <p>ให้เข้าสู่การวางแผนการพัฒนาพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ [เฉพาะ CEPF]</p>	<p>6.1 วิเคราะห์นโยบายการพัฒนา แผนและแผนงาน ประเมินผลกระทบที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพและนิเวศบริการ พร้อมทั้งเสนอและสนับสนุนการประยุกต์ใช้สถานการณ์การพัฒนาทางเลือก การแก้ปัญหาโดยใช้ธรรมชาติเป็นฐาน และมาตรการลดผลกระทบ</p>
	<p>6.2 พัฒนาโครงการนำร่องเพื่อการฟื้นฟูระบบนิเวศโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับการนำไปดำเนินการอีกครั้งในอนาคต</p>
	<p>6.3 ทำงานร่วมกับสื่อเพื่อเพิ่มระดับการรับรู้ แจงข่าวสารการอภิปรายสาธารณะ และสร้างอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับประเด็นสำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพในการวางแผนการพัฒนา</p>
	<p>6.4 นำร่องและยกระดับผลิตภัณฑ์ตัวอย่างที่เป็นมิตรกับความหลากหลายทางชีวภาพรวมถึงการรับรองและการติดฉลากเพื่อสิ่งแวดล้อม</p>
<p>7. ลดผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของแปลงเกษตรอุตสาหกรรมและเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำในพื้นที่แนวเชื่อมต่อของระบบนิเวศที่สำคัญ</p>	<p>7.1 สนับสนุนการขึ้นทะเบียนที่ดินสำหรับชุมชนท้องถิ่นและชนพื้นเมืองในพื้นที่สำคัญ</p>
	<p>7.2 ปรับปรุงสถานะของพื้นที่สำคัญที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย จากการถูกคุกคามโดยการใช้ที่ดินที่ไม่เหมาะสมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน</p>
	<p>7.3 สร้างความเข้มแข็งให้กับเสียงของชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบหรือได้รับผลกระทบจริงจากแปลงเกษตรอุตสาหกรรมและเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำ</p>
	<p>7.4 ทำงานร่วมกับภาคเอกชนเพื่อให้แน่ใจว่าแปลงเกษตรอุตสาหกรรมและเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำได้รับการพัฒนาและดำเนินการด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม</p>
	<p>7.5 จำแนกรูปแบบการเชื่อมโยงระหว่างน้ำ อาหาร และพลังงาน เพื่อพัฒนาทางเลือกนโยบาย</p>
	<p>7.6 สนับสนุนการวิจัยและติดตามผลกระทบของแปลงเกษตรอุตสาหกรรมและเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำ</p>

องค์ประกอบที่ 5: การพัฒนาเครือข่ายด้านการอนุรักษ์	
<p>8. เสริมสร้างศักยภาพให้กับภาคประชาสังคมในการทำงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชน และวิถีชีวิตในระดับภูมิภาค ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับรากหญ้า [CEPF niche]</p>	<p>8.1 สนับสนุนกลไกเครือข่ายการทำงานที่ช่วยให้ภาคประชาสังคมตอบสนองต่อลำดับความสำคัญและภัยคุกคามที่เกิดขึ้นใหม่</p> <p>8.2 ให้การสนับสนุนหลักกับองค์กรภาคประชาสังคมในประเทศ ในด้านการพัฒนาศักยภาพทางเทคนิคและความยั่งยืนขององค์กร</p> <p>8.3 สร้างกลไกในการจับคู่อาสาสมัครให้สอดคล้องกับความต้องการฝึกอบรมขององค์กรภาคประชาสังคม</p>
<p>9. ดำเนินการให้ความรู้ ฝึกอบรม และสร้างความตระหนักรู้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในทุกภาคส่วนของสังคม</p>	<p>9.1 ลงทุนในการพัฒนาวิชาชีพให้กับผู้นำการอนุรักษ์ในอนาคตผ่านการสนับสนุนหลักสูตรอาชีพศึกษาประกาศนียบัตร อนุปริญญา และระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันการศึกษาในประเทศและส่งเสริมให้เกิดผู้แทนในระดับภูมิภาคในแต่ละประเทศ</p> <p>9.2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้พื้นที่อนุรักษ์ในภูมิภาคอินโด-เบอร์มา (Indo – Burma)</p> <p>9.3 ส่งเสริมความเป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยการลงทุนในการพัฒนาวิชาชีพของบุคคลสำคัญ</p> <p>9.4 ใช้โปรแกรมการศึกษาเชิงประสบการณ์เพื่อเชื่อมโยงเด็กนักเรียนกับธรรมชาติในพื้นที่เชื่อมต่อระบบนิเวศที่สำคัญ</p> <p>9.5 ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างความตระหนักในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชากรในชนบทและในเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงคุณค่าของระบบนิเวศทางธรรมชาติโดยมุ่งเน้นไปที่วิถีชีวิต รูปแบบการบริโภค และรูปแบบการดำเนินชีวิต</p> <p>9.6 ดำเนินการฝึกอบรม และกิจกรรมสร้างความตระหนักสำหรับผู้มีอำนาจตัดสินใจในภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงผลกระทบของนโยบายและโครงการการพัฒนาที่มีต่อระบบนิเวศ</p>

องค์ประกอบที่ 5: การร่วมมือและการตรวจสอบการลงทุนด้านการอนุรักษ์	
10. ประเมินผลกระทบของการลงทุนด้านการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพชีวิตของมนุษย์ผ่านการติดตามอย่างเป็นระบบ	10.1 พัฒนาระบบและมาตรฐานทั่วไปเพื่อการติดตามผลกระทบและประสิทธิผลของการดำเนินงานอนุรักษ์
	10.2 พัฒนาระบบและมาตรฐานทั่วไปเพื่อการติดตามผลกระทบเชิงลบในการพัฒนา นโยบาย แผน และการดำเนินการในหลายระดับ
	10.3 สนับสนุนความพยายามอย่างเป็นระบบในการสร้างศักยภาพการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างองค์กรในประเทศ
	10.4 พัฒนาและทดสอบกลไกเพื่อให้แน่ใจว่าผลการติดตามจะแจ้งเตือนทั้งการอภิปรายนโยบายระดับชาติและการจัดการที่ปรับรูปแบบได้ในระดับท้องถิ่น
11. จัดให้มีความเป็นผู้นำเชิงยุทธศาสตร์และการประสานงานเพื่อการลงทุนด้านการอนุรักษ์อย่างมีประสิทธิภาพผ่านทีมดำเนินการในระดับภูมิภาค [CEPF niche]	11.1 สร้างระบบเครือข่ายให้กับกลุ่มประชาสังคมที่ทำงานข้ามขอบเขตสถาบันและการเมืองเพื่อบรรลุเป้าหมายการอนุรักษ์ร่วมกันซึ่งอธิบายไว้ในข้อมูลองค์ประกอบของระบบนิเวศ

บทสรุป

ในแง่ของความหลากหลายของชนิดพันธุ์ และชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น ภูมิภาค Indo-Burma ถือเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่มีความสำคัญทางชีวภาพมากที่สุดในโลก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาการลงทุนด้านการอนุรักษ์จากแหล่งทุนต่างประเทศมีมูลค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 160 ล้านดอลลาร์ต่อปี แม้ว่าจะมีการลงทุนเป็นจำนวนมากเพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์ในพื้นที่สำคัญทั้งหมดซึ่งมาจากทั้งรัฐบาล ภาคเอกชน และผู้บริจาคจากต่างประเทศ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะจัดการกับภัยคุกคามขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ แปลงเกษตรอุตสาหกรรม การล่าสัตว์ การค้าและการบริโภคสัตว์ป่า โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และการตัดไม้ สาเหตุและปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการเติบโตของประชากร รูปแบบการขยายตัวของเมืองและการย้ายถิ่นอาศัย การเติบโตทางเศรษฐกิจและการบริโภคที่เพิ่มขึ้น การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค การออกแบบการกำกับดูแลและกฎระเบียบที่อ่อนแอ และรูปแบบการพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ที่ไม่มีความโปร่งใสหรือขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

ถ้าหากภัยคุกคามเหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไประบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่สำคัญก็ยังคงเสื่อมโทรมและสูญหาย
ไป ความสามารถในการให้บริกาาระบบนิเวศจะเสื่อมถอยลง
การฟื้นตัวของภูมิภาคต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะลดน้อยลง
อัตราการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตจะเร่งความเร็วขึ้น และความเสี่ยงของการเกิดโรคระบาดจากสัตว์จะเพิ่มขึ้น
ภาคประชาสังคมถูกตั้งขึ้นมาให้อยู่ในตำแหน่งสามารถจัดการได้ทันทีที่ภัยคุกคามต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
และสาเหตุที่รุนแรงต่าง ๆ
อย่างไรก็ตามการลงทุนในปัจจุบันไม่ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญสูงสุดในการอนุรักษ์หรือส่งเสริมแนวทางที่มีประสิทธิ
ธิภาพอสูงสุดเสมอไป
และศักยภาพในการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพนั้นยังไม่ได้รับการย
อมรับอย่างเต็มที่ ในบริบทนี้โอกาสสำหรับ CEPF และผู้ให้ทุนอื่น ๆ
ในการสนับสนุนการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่สำคัญนั้นแทบจะไร้ข้อจำกัด
